

Մանուկներու Սուրբ Գիրքը
կը ներկայացնէ

Նախընտրելի
տղան ծառայ
կը դառնայ

Written by: Edward Hughes

Illustrated by: Byron Unger; Lazarus

Adapted by: M. Kerr; Sarah S.

Translated by: Most Rev. Prof. Varant Zareh Seropian

dedicated to my Son Lordling Zareh Varant

funded by: Zareh Seropian & Sons Foundation

special thanks: to my wife

gifted to all the Armenian children around the world. This translation
has been done in the Grace of the Holy Trinity to whom I owe.

Produced by: Bible for Children

www.M1914.org

©2012 Bible for Children, Inc.

License: You have the right to copy or print this story,
as long as you do not sell it.

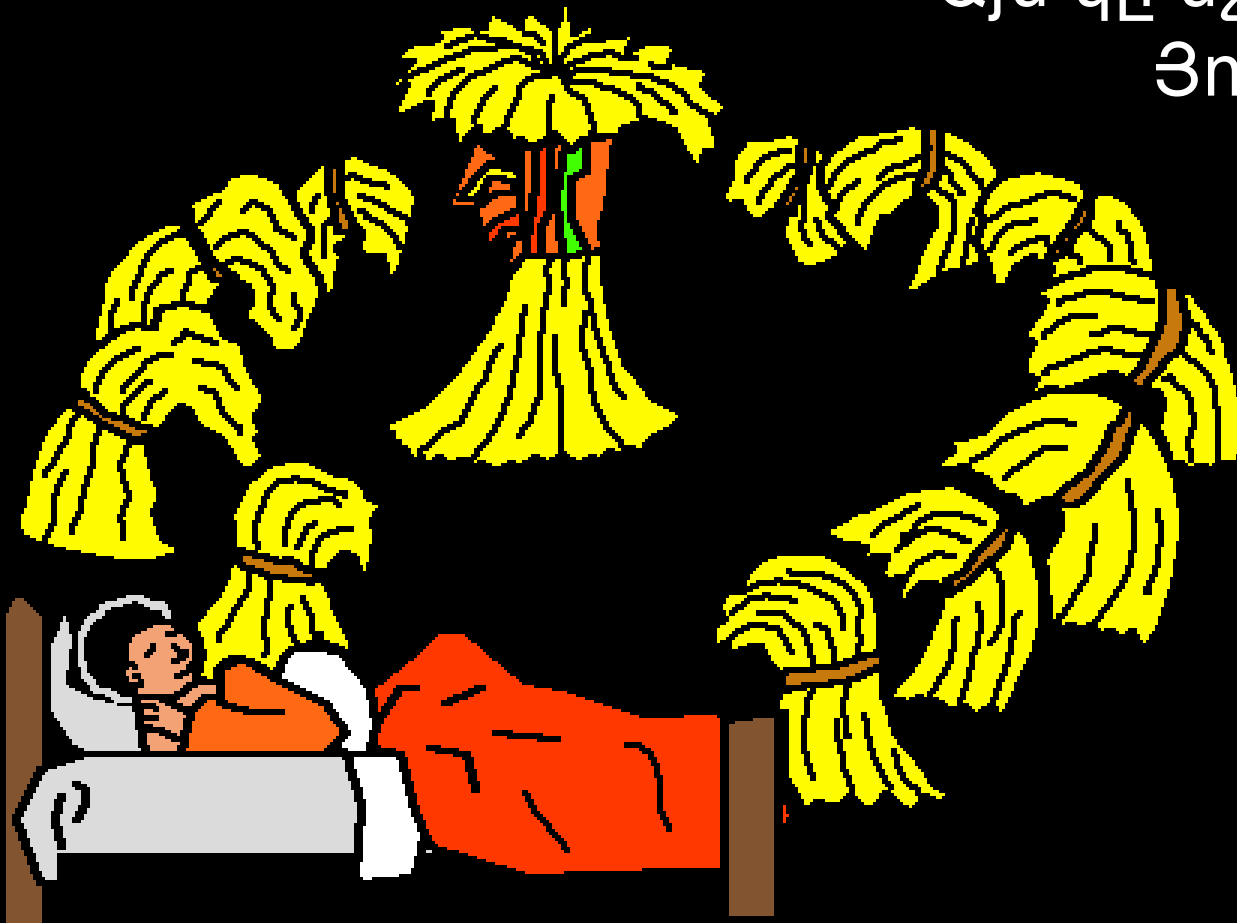
Իսահակ շատ ուրախ էր: Իր տղան Յակոբը տուն
դարձաւ: Թէւ Եսաւ իբր եղբայր լաւ ընդունեց,
սակայն ան երդում ըրած էր, որ օրին մէկը զայն
սպաննէ: Բայց Յակոբին զաւակները
ուրախ չէին, որովհետեւ Յովսէփը,
իրենց նորաստի եղբայրը իրենց
հօրը նախընտրեալն էր:

Յովսեփին եղբայրները անելի զայրացան երբ
ան իր երազը պատմեց: "Իմ հատիկի խուրձը
բարձր կեցած էր եւ իմ եղբորս հաւաքեալները
խոնարհուեցան իբր յարգանք" ըսաւ Յովսեփ:

Այս կը նշանակեր, թէ

Յովսեփ շատ անելի
կարեւոր պիտի
ըլլայ քան իր
եղբայրները:

Յովսէփին
երկրորդ երազը,
արեւը, լուսինը եւ
աստղերը իրեն առջեւ
խոնարհեցան: Նոյնիսկ
իւր հայրը Յովսէփ
շատ բարկացաւ իւր
վրայ, որ ինքզինք կը
գերադասէ, իւր ծնողքին
եւ եղբայրներուն վրայ:

Օրին մէկը Յակոբ Յովսէփը դաշտ ղրկեց, որ իր եղբայրները հսկեն իրենց հոտերը: Եղբայրները տեսան որ կու գայ: "Ելլենք սպաննենք այս երագողը", իրենք իրենց մինչեւ մրմռացին: Յովսէփ չեր գիտեր, թէ ինչ վարմունք գինք կը սպասէ:

Ռիւպէն, անդրանիկ եղբայրը հակառակեցաւ:
"Պետք չէ արիւն թափենք", ըսաւ ան: "Նայեցէ՛ք,
հոն փոս կայ: Թող որ հոն մեռնի" Ռիւպէն
ծրագրեց ազատել Յովսէփը իրիկնամուտին:

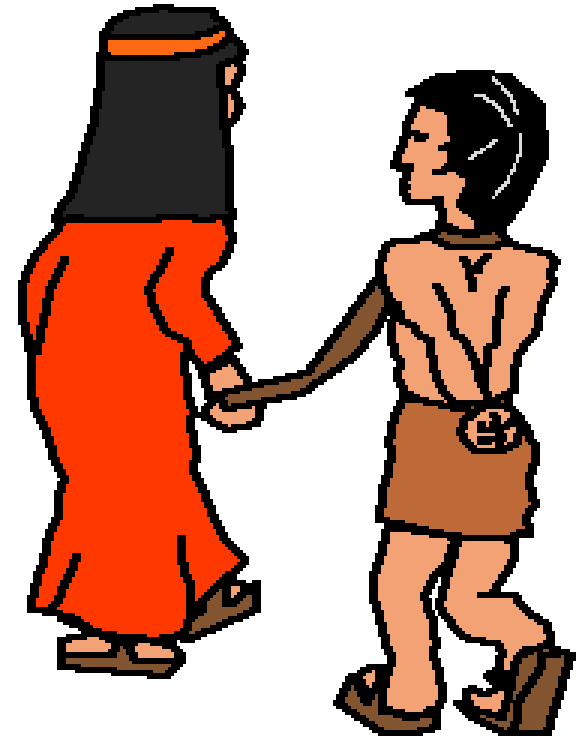
Երբ Յովսեփի
հասաւ, իր
եղբայրները
բռնեցին զինք
եւ գունաւոր
վերարկուն
հանեցին
անոր վրայէն,
զոր իրենց հայրը
հագցուցած
էր իբրեւ
նախընտրեալ
որդին:

Ետքը զինք
Նետեցին
սաստկալի
փոսի մը մէջ:

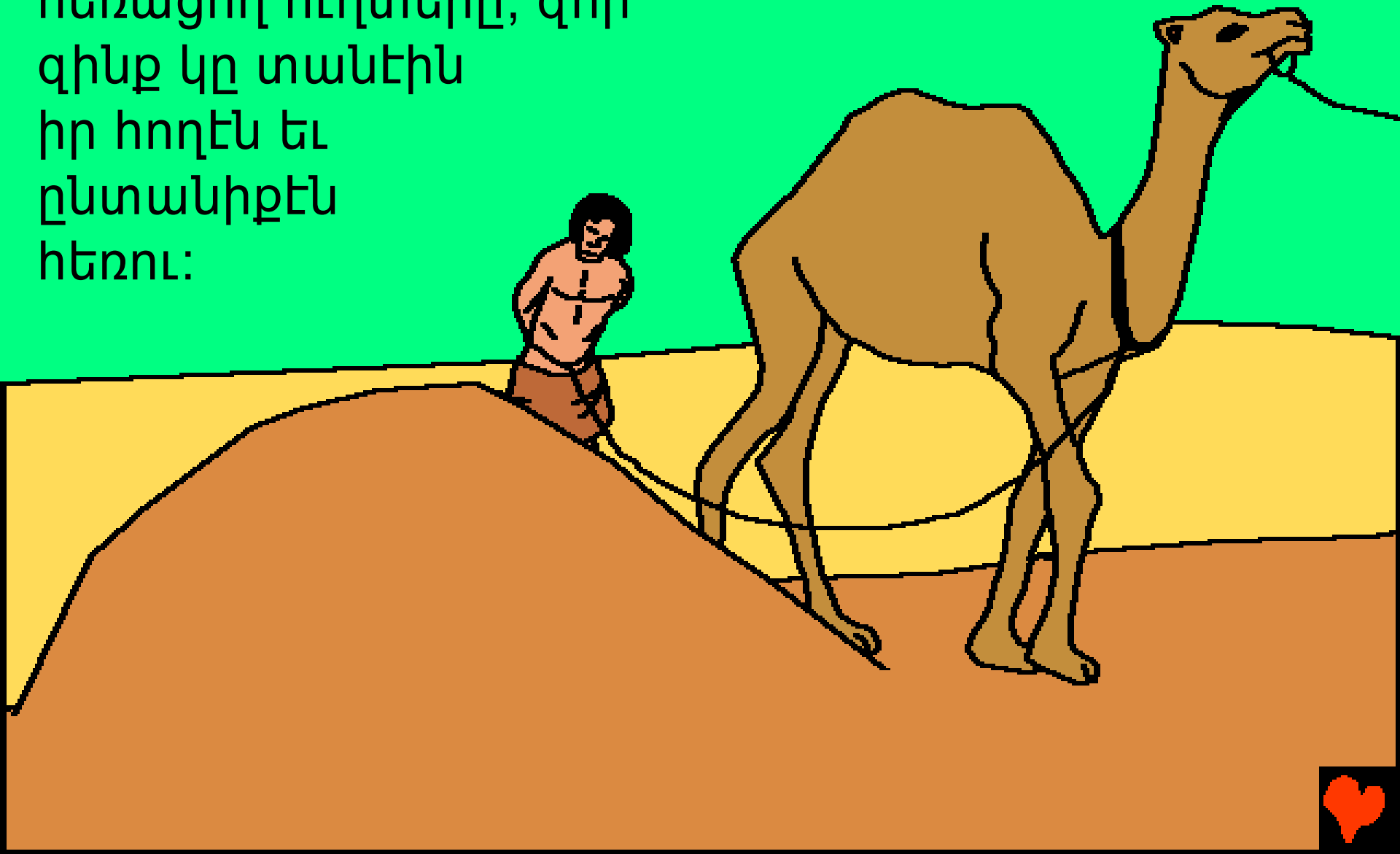
Ռիւպէն ուղտերու շարան մը
տեսաւ, որ կ'անցնէր մօտերէն
եւ դէպի Եգիպտոս կ'ուղղուէր:
"Եկէք ծախենք Յովսէփը",
ըսաւ Յուդա, իր եղբայրը:
Համաձայնութիւնը կայացաւ:

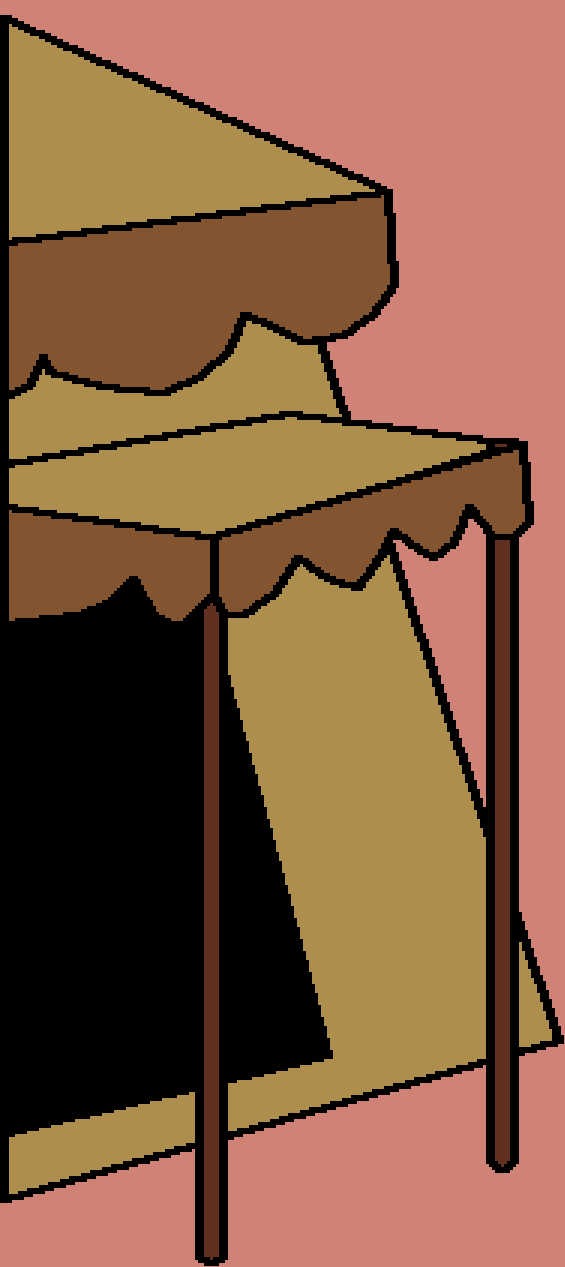

Անոնք
Յովսէփը 20
արծաթ դրամի
ծախեցին:

Արցունքով եւ վախով լեցուն
անօգնական կը դիտէր
հեռացող ուղտերը, զոր
զինք կը տանէին
իր հողէն եւ
ընտանիքէն
հեռու:

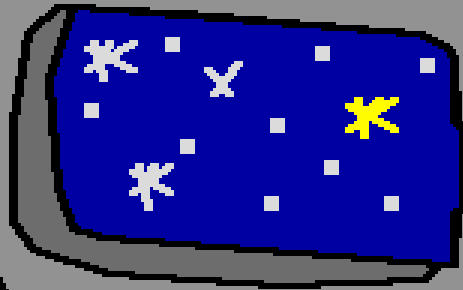

"Ասի՞ր է Յովսէփին վերարկուն,
արիւնոտ է: Անապատին մէջ
գտանք": Անխիղճ եղբայրները
այդպէս ձգեցին, որ Յակոբ
հաւատայ, որ վայրի
գազան մը մեռցուցած
էր նախընտրեալ որդին:
Յակոբ փզկտեց իր
հագուստները եւ սուգի
մէջ ինկաւ: Որեւէ մէկը
չէր կրնար զինք
մխիթարել:

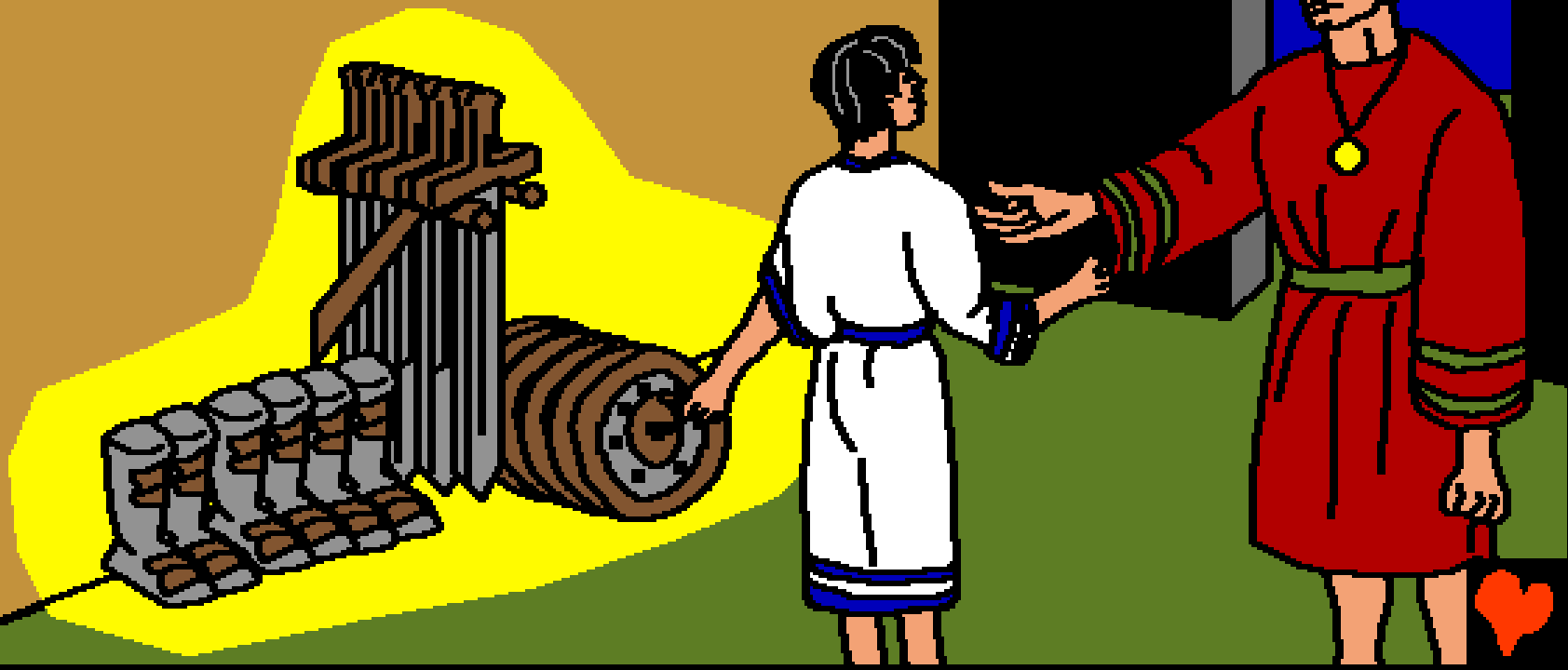
Եգիպտոսի մէջ, Յովսէփ առանձին եւ վախի
մէջ էր: Թերեւս ան իր տունը կը կարօտնար:
Բայց չէր կրնար փախչիլ: Ան ծառայ դարձած

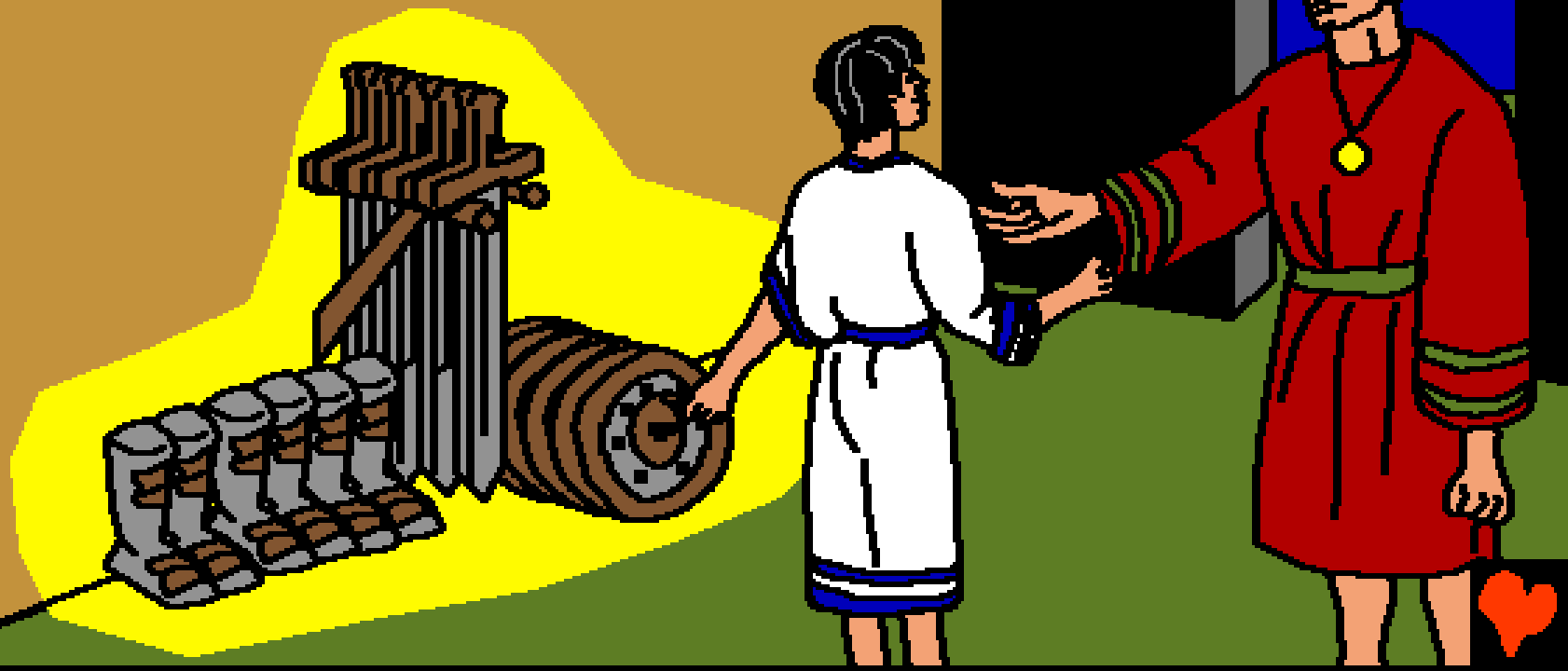
էր Պետափրէսի տան մէջ,
որ կարելոր եգիպտացի
մըն էր: Պետափրէսի
տեսաւ, որ Յովսէփ
միշտ տքնաջան
կ'աշխատի եւ ինք
անոր կրնայ վստահիլ:

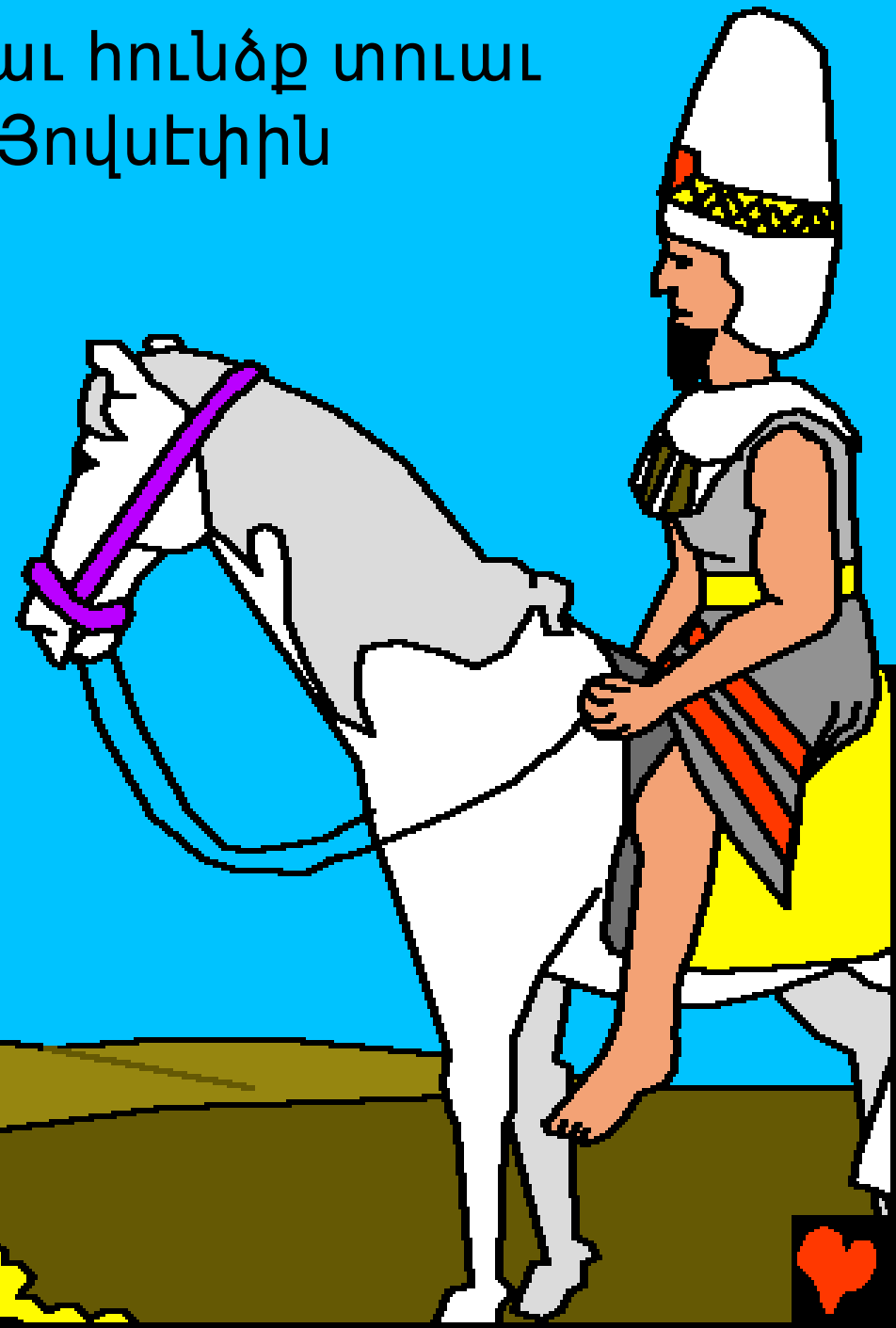
"Ինչ որ կ'ընես շատ
լաւ կ'ըլլայ": Օրին
մէկը Պետափրէս
ըսաւ Յովսէփին.

"Աստուած հետդ
է: Կ'ուզեմ, որ դուն ըլլաս
իմ սպասաւորներուն մեծը եւ
ամէն իմ վաճառականութեանս
պատասխանատուն եւ ամէն
իմ սպասաւորներուն
պետը":

Աստուած Պետափրէսին լաւ հունձք տուաւ
եւ շատ հարստութիւններ Յովսէփին
համար: Հիմա Յովսէփ
կարելոր մարդ էր, ան
տակաւին Աստուծոյ
կը վստահէր եւ ամէն
սիրտով Անոր կը
ծառայէր: Սակայն
Յովսէփ բաղձանք
մը ունէր:

Պետափրեսին կինը գեշ կին մըն էր: Ան Յովսէփէն պահանջեց, որ իր ամուսնոյն տեղը առնէ: Յովսէփ մերժեց: Ան մեղք չէր գործեր Աստուծոյ դէմ Պետափրեսին սխալ գործելով:

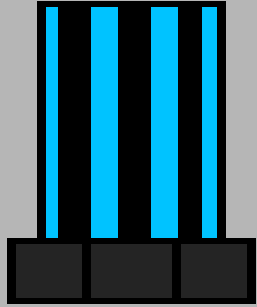
Երբ կինը փորձեց
բռնի ուժով: Ան
փախաւ: Սակայն
կինը փռնեց անոր
եւ առաւ անոր
վերարկուն:

"Քու գերիդ վրաս յարձակեցաւ", գանգատեցաւ
Պետափրեսին կինը: "Նայէ այս է իր վերարկուն":
Պետափրես շատ զայրացաւ: Թերեւս ան գիտէր,
որ իր կինը սուտ կը խօսի:

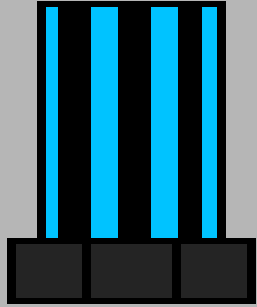
Սակայն բան մը
պիտի ընէր:
Ի՞նչ կրնար
ընել:

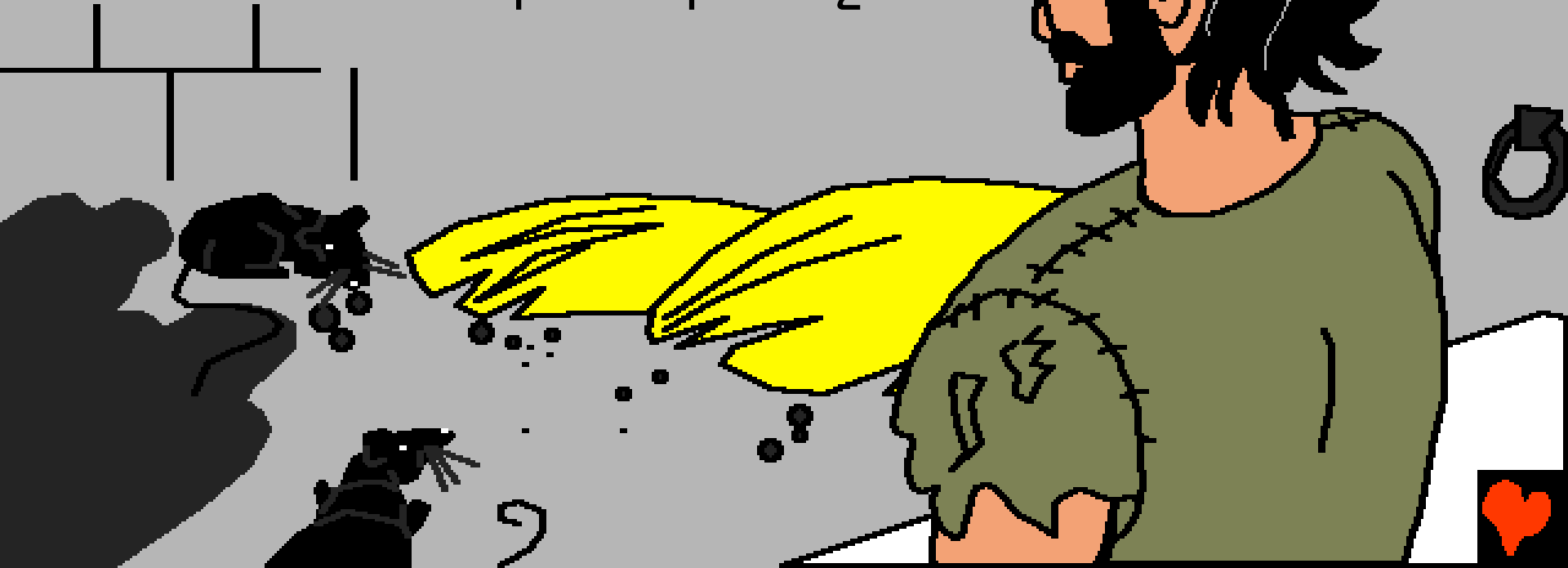

Պետափրես Յովսէփը
բանտարկեց: Թէւ ան
անմեղ էր, Յովսէփ, ոչ
բարկացած էր, ոչ ալ
տխուր:

Թերեւս ան կը սորվէր,
թէ որքան ալ դժուար
ըլլայ եւ ուր որ ալ
գտնուի, եթէ ան մեծարե
Աստուծոյ, Աստուած
ալ իրեն պատիւ
պիտի ըներ, նոյնիսկ
բանտին մէջ:

Նախընտրելի տղան ծառայ կը դառնայ

Աստուծոյ խօսքէն պատմութիւն մը,
Սուրբ Գիրքը:

Կը գտնուի հետեւեալին մէջ

Ծննդոց 37, Ծննդոց 39

"Քու խօսքիդ մուտքը լոյս կը ցոլացնէ:"
Սաղմոս 119:130

վերջ

Այս Սուրբ Գիրքի պատմութիւնը մեզի կը պատմէ մեր հրաշալի Աստուծոյ մասին, որ մեզ ստեղծեց եւ կ'ուզէ, որ մենք զինք ճանչնանք:

-Աստուած գիտէ, թէ շատ գէշ բաներ ըրած ենք, որոնք Ինք մեղք կը կոչէ: Մեղքին պատիժը մահն է, սակայն Աստուած այնքան մեզ կը սիրէ, որ Իր Որդին Յիսուսը մեզի դրկեց, որպէսզի Խաչին վրայ մեռնի եւ մեր մեղքերուն համար պատժուի: Ետքը Յիսուս համբարձաւ եւ դրախտ՝ իր տունը բարձրացաւ: Եթէ կը հաւատաս Յիսուսին եւ իրմէ կը պահանջես որպէսզի ներէ քեզի քու մեղքերուդ համար, Ան կը ներէ: Ան կու գայ եւ մէջդ կը բնակի իսկ դուն յաւիտեան Իր հետ:

Եթէ կ'ուզես մեղքերէդ ազատիլ, հետեւեալը ըսէ Աստուծոյ: Տեր Աստուած ես կը հաւատամ, որ Յիսուս մահացաւ ինձի համար եւ հիմա Ան անգամ մը եւս կ'ապրի: Կ'աղաչեմ, որ գաս իմ կեանքիս մէջ եւ ներես բոլոր մեղքերս, որպէսզի կարենամ նոր կեանք մը ապրիլ, եւ օր մը հետդ ըլլամ, յաւիտեան: Օգնէ ինձի որպէսզի քեզի համար ապրիմ քու որդիիդ պէս: Ամէն:

Կարդայ Սուրբ գիրքը եւ ամէն օր Աստուծոյ հետ խօսիր:
Յովհաննու 3:16

